

minister sagde, som det vil ses i Lands-
tingstidende Sp. 77, følgende: „Der er jo
intet i Vejen for at sælge de Papirer, som
i dette Øjeblik ligge i Statskassen, og
hvis man gjorde det, behøvede man ikke
at laane“. At den højtærede Finansminister
nu, efter at han er bleven Finansminister,
indtager en anden Stilling, fortænker jeg
ham ikke i, men jeg henleder kun Op-
mærksomheden paa, at der virkelig var
en Forskel, jeg tror nok, at den tidligere
Finansminister havde Ret, og at den nu-
værende Finansminister altsaa ogsaa nu
har Ret. Da imidlertid den højtærede
Finansminister selv elskværdigt vedgaar,
at han har forandret sin Stilling og Op-
fattelse noget i den forløbne Tid, skal jeg
ikke raillere videre derover, men gen-
tagende anbefale Lovforslaget til den Ved-
tagelse, han ønsker.

Finansministeren (Brandes): Det
ærede Medlem siger, at man ventede, at
Toldloven skulde give et Deficit paa 7
Mill. Kr., det kunde altsaa ikke overraske
nogen, at den har givet det. Men det er
lidt urimeligt af det ærede Medlem at ud-
trykke sig saaledes, thi Forholdet er det,
at man ventede en samlet Nedgang i Ind-
tægter af 2 eller 2½ Mill. Kr. Det var
det, man ventede; det ærede Medlem maa
ikke overspringe, at man hævdede paa an-
dre Punkter at faa det Deficit erstattet,
som Toldindtægterne paa nogle Poster
ville give. Men i Stedet for i indevæ-
rende Aar at faa en Nedgang paa 2, 2½
eller 3 Mill. Kr. staa vi overfor en Ned-
gang paa alle disse Omraader; hvor man
overhovedet talte om Opgang eller Ned-
gang, af henved 10 Mill. Kr. Det mener
jeg, ingen kunde forudse, og det forudsaa
heller ikke det ærede Medlem i Sommer
saa lidt som jeg. Jeg synes stadig ikke
det ærede Medlem har Ret i at sige til
mig, at jeg den Gang udtrykte mig saa
helt forskelligt fra, hvad jeg udtrykker mig
nu. Det er naturligvis sandt, at jeg den
Gang noget mere betonede Muligheden af
at sælge Papirerne, end jeg nu gør, men
jeg mener dog endnu, at der er Mulighed
for at sælge dem, og jeg mener, at man
bør gaa den Vej. — Det ærede Medlem
bliver ved at overspringe med Hensyn til
det, det gælder om, at jeg ikke kunde
vide, vi skulde betale 6 Mill. Kr. paa
Tillægsbevillingsloven til ekstraordinære
Forsvarsforanstaltninger, og at jeg over-
hovedet ikke vidste, at Forsvarslovene
ville give 31½ Mill. Kr. Udgifter for Sta-
ten i de nu kommende henved 5—6 Aar.

Paa dette Punkt er det, at vor finansielle
Status helt har forandret sig. Det er det,
der gør, at der maa en Nødhjælp til. Og
det kunde jeg ikke vide den Gang.

Bramsen: Hvis den højtærede Mini-
ster vil bruge disse 15 Mill. Kr. til delvis
Dækning af de 31 Mill. Kr.s Udgift til
Forsvarsvæsenet, skal jeg ikke have noget
at indvende, men jeg troede ikke, at Laa-
net skulde bruges dertil; til Forsvarslove-
nes Gennemførelse er der jo ogsaa vedtaget
særlige Skattepaalæg. Jeg tror, vi skulle
tale om det, som foreligger. Naar den
højtærede Minister taler om Toldloven, kan
han ikke forlange, at jeg skal tale om
Arveafgiften eller Brændevinsafgiften. Told-
indtægten skulde gaa ned med 7 Mill. Kr.,
men, siger den højtærede Minister, der blev
jo givet nogen Kompensation. Ja, men vi
tale jo stadig om Nedgangen i Toldind-
tægterne, 10 Mill. Kr., og saa kan det
ikke forlanges, at jeg skal tale om
ganske andre Ting. Ved Beregningen af
Indtægten af Arveafgiften for indeværende
Aar er der gjort en Fejl, det oplystes i Juli.
Boer blive naturligvis ikke alle sluttede
samme Aar, vi vedtage en Lov, og sker
det ikke, blive de afsluttede efter den
gamle Arveafgiftslov, og saa kommer den
nye Forhøjelse ikke i det Aar. Det vare
vi og det kunde vi være paa det rene
med, da vi vedtog Loven. — At Brændevins-
afgiften havde slaet Klik, det var in
confesso i Juli, det var forudset af
den Gruppe her i Tinget, som jeg hører
til, men det er ogsaa noget, som ikke har
med Toldloven at gøre. — Den højtærede
Minister siger, at Toldindtægten er gaaet
ned med saa og saa meget, og saa siger
jeg, og det staaer jeg ved, at den *skulde*
gaa ned med 7 Mill. Kr., dog at der blev
givet nogen Kompensation paa anden Maade.
Naar man imidlertid fremfører, at
Toldloven er gaaet saa meget mere ned,
end man havde tænkt sig, maa man altsaa
huske paa, at det var bestemt, at Ind-
tægten skulde gaa ned. Det var bestemt
paa den Toldlov, som hverken den højt-
ærede Minister eller jeg holdt af, jeg
stemte imod den, jeg ved ikke, om den
højtærede Minister ogsaa gjorde det. Det
var Mening, at man skulde lette Befolk-
ningen Tolden paa Kaffe, Stenkul og Pe-
troleum o. s. v. med 7 Mill. Kr., det er
nu blevet noget mere, men saa kan der
altsaa kun blive Tale om Differencen.

Det forekommer mig, at da den højt-
ærede Minister i Sommer saa udtrykkelig
udtalte — jeg vil ikke læse det op, jeg vil